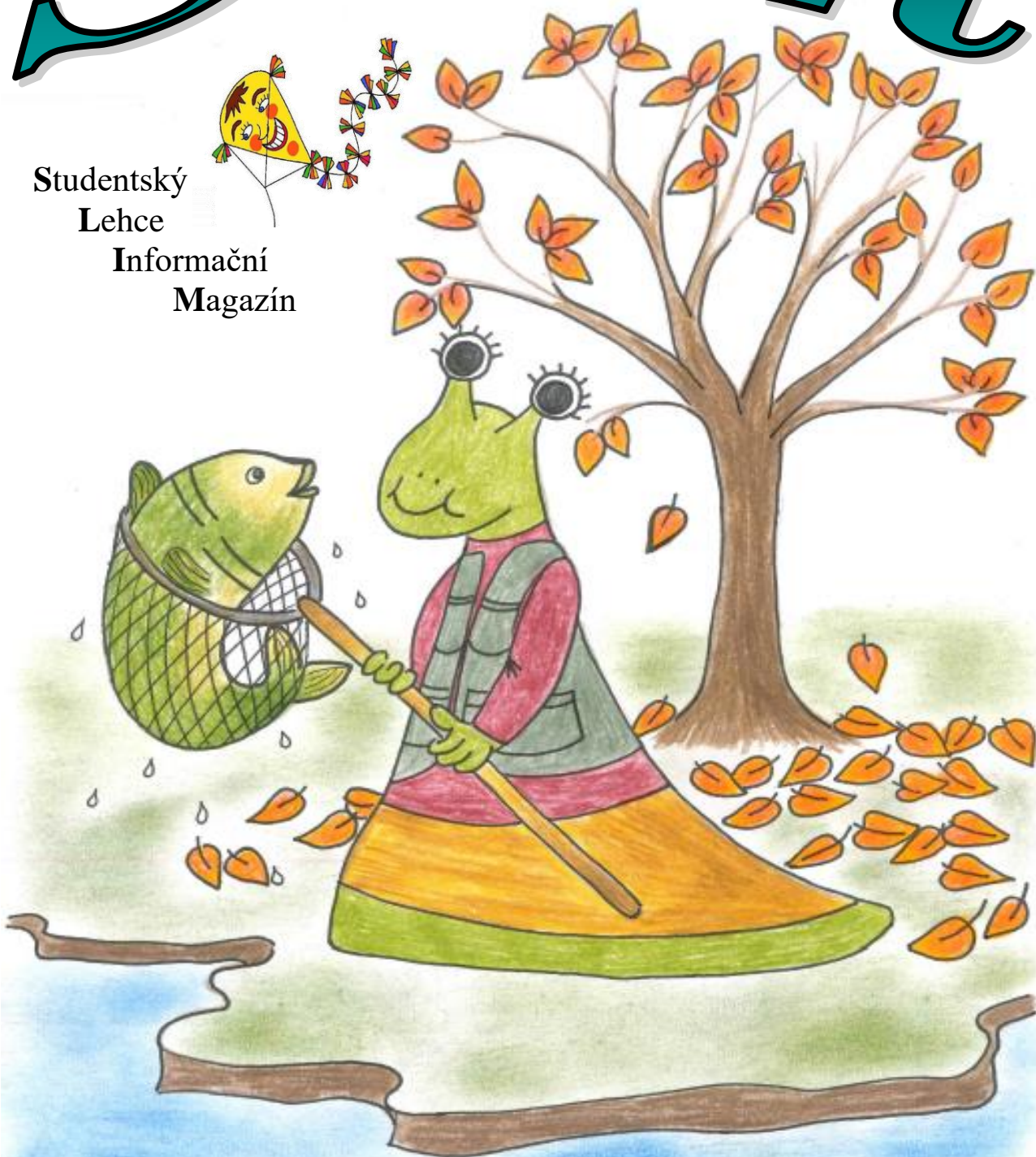

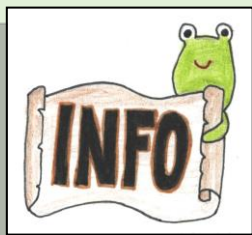
ZŠ Chýnov, Gabrielovo nám. 16, 391 55 - 69. číslo, listopad 2022

Slim

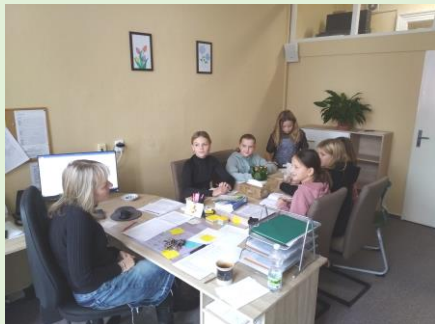
Studentský
Lehce
Informační
Magazín

Kdo si Slima koupí, nikdy neprohloupí!!!

Návštěva v ředitelně

a v zástupcovně

Redakční rada:

**Buřičová Laura, Filipová Bára,
Návarová Veronika, Rybníčková
Patricie, Šalátová Kateřina,
Štroufová Tereza, Váchová
Kateřina, Voláková Adéla**
- pod vedením

Mgr. Petra Dvořáka

Úvodní slovo

Písek v přesýpacích hodinách se letos snad sype zase o něco rychleji. Čas letí jako zblázněný, a to je za námi teprve první čtvrtletí tohoto školního roku. Je to tím, že se pořád něco děje. Ve škole probíhá jedna akce za druhou, což je určitě dobře, protože se alespoň nenudíme.

Ani o změny a novinky není nouze. Ta nejdůležitější se týká vedení naší školy. Na trůn usedla nová královna, tedy s nadsázkou řečeno, protože jmenovaná byla již koncem loňského školního roku, ale vlády se pořádně ujala od toho letošního. Jistě pracovala pilně přes celé prázdniny. Hlavně proto, že musela kromě jiného doplnit stavy našeho pedagogického sboru, což se jí povedlo.

Nechali jsme ji trochu rozkoukat a zabydlet se v ředitelně, i když naši zvědové zjistili, že zatím více pracovního času tráví spíše ve sborovně s ostatními kolegy. Ale i tak nastal čas ji navštívit a podrobit malému výslechu. Popravdě šlo o velmi příjemný rozhovor s většinou členů naší redakční rady.

Na otázku, proč se vlastně stala ředitelkou, nám dala jasnou odpověď: „Napadlo to spoustu lidí v mém okolí, a tak jsem to přijala jako výzvu.“ Sama přiznala, že teď má mnohem více starostí. Ale také dodala, že se jí snaží pomáhat úplně všichni a to ji povzbuzuje. Oporou je jí i maminka, která dlouhá léta dělala ředitelku na základce v Táboře. Přiznala, že pohled na školu se poněkud změnil, ale ne zas tak moc. Také

si zvolila druhého zástupce, kterým se stala paní učitelka Jana Janů. Už předtím byla výchovným poradcem, tak se to hodilo. Alespoň může trochu ulehčit panu Radovi, který byl už úkoly zahlcen. Na funkci ředitelky si stále zvyká. I přesto nepřestala učit a alespoň osmkrát týdně se vrací za katedru. Jsou situace, kdy by se opět raději vrátila

do pozice řadové učitelky, ale i přesto, že zatím na této práci nenachází moc pozitiv, vydrží a nevzdá to. Mezi ty nejtěžší úkoly patří dle jejich slov jednání s lidmi. Co se týká větších změn ve škole, ráda by předělala prostory šaten tak, aby se tam vešlo více skříněk, a také plánuje vylepšit webové stránky. Zajímalo nás, zda jí zbývá čas i na nějaký relax. Hlavu si prý vyčistí při četbě knih na houpací, tělo protáhne v lese při sbírání hub a velmi ráda lyžuje. „Dcera Eliška má doma zakrslého králíčka jménem Hugo a toho uhlídat, aby nerozkousal celou domácnost, také není zrovna jednoduché. Ale jinak je to miláček,“ dodala paní ředitelka. Také se nám přiznala, že z chování některých žáků není zrovna nadšená. Starší ubližují mladším, dokonce už na prvním stupni. Dala jasně najevo, že udělá vše proto, aby se děti nebály chodit do školy a aby se jim zde alespoň o trochu více líbilo. Myslíme, že s tím bychom jí mohli pomoci i my sami. V neposlední řadě se nová paní ředitelka bude snažit o to, aby spokojeni byli i všichni zaměstnanci, a to jak pedagogičtí, tak provozní. Nezbyvalo nám než popřát mnoho zdaru a rozloučit se. Z ředitelny jsme odcházeli s velmi příjemným pocitem.

Naši osmáci a deváťáci zasahují u autonehody

Od otevření obchvatu Chýnova jsou autonehody na denním pořádku, ale naši mladí záchranáři z osmého a devátého ročníku zasahovali naštěstí u fiktivní nehody, kterou pro ně připravili učitelé a studenti Střední zdravotnické školy v Táboře přímo v blízkosti naší školy.

První pomoc

Dva čtvrtky 20. října a 3. listopadu navštívili chýnovskou základku středoškoláci se svými učiteli, aby nejen proškolili, ale také otestovali naše žáky ze znalostí první pomoci. Každá třída osmého a devátého ročníku prošla jednogodinovým školením a poté i praktickým prověřením získaných znalostí a dovedností. Celý projekt nesl název „První pomoc prožitkem“.

Povídat si o těchto věcech může být sice zajímavé, ale vyzkoušet si takový zásah na vlastní kůži, to je úplně jiný level. Opravdové auto, namaskovaní zranění lidé a děti včetně kojence, to už s člověkem

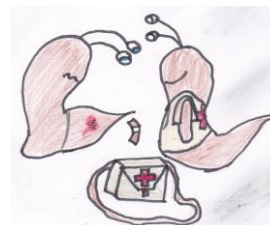

A samozřejmě nejdůležitějším úkolem bylo samotné poskytnutí první pomoci. Nechyběla resuscitace,

zlomenina, krvácení, šok a podchlazení. Kdo si nevěděl rady, mohl požádat spolužáka o pomoc, vždyť šlo o týmovou práci.

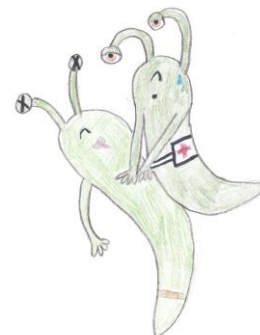
Připravená autonehoda za školním dvorem nebylo však jediné stanoviště. V prostorách školy mohli naši žáci objevit i člověka, který utrpěl poranění elektrickým proudem. Bylo třeba ho rychle oddělit od drátu, ve kterém bylo napětí, a pomoci mu. Stejně tak se museli účastníci tohoto projektu postarat o zvracejícího mladíka, který utrpěl neznámé zranění, a uložit ho do stabilizované polohy.

Naši žáci si vyzkoušeli role na obou stranách těchto situací. Někteří z nich se proměnili v oběti autonehody nebo předstírali některý z uvedených úrazů.

Velmi věrohodně je nalíčili a pomohli jim s předstíráním bolesti právě studenti tábořské zdravky pod dohledem svých učitelů.

Každý takový zásah opravdu doprovázela jistá dávka adrenalinu a to dodávalo projektu na jeho významu. Osmáci i deváťáci se svých úkolů chopili vždy se skoro profesionálním nasazením, pracovali jako tým do posledního okamžiku. Doufejme, že v případě opravdové nehody by si nyní dokázali poradit a poskytnout první pomoc v jakékoliv situaci.

A co na to sami zúčastnění ...

Kurz první pomoci se mi velmi líbil a určitě jsem se toho dost přiučila. Fajn bylo, že narozdíl od jiných přednášek a školení jsme si to mohli vyzkoušet na živo a ne jen poslouchat teorie.

Bylo to velmi zábavné. Byla jsem figurantem, měla jsem pořezanou nohu, z které tekla krev. Musela jsem předstírat, že mě to bolí, a musela jsem hrát, že hledám Kubíka, což bylo moje dítě, které spadlo pod sedačku. Moc mě to bavilo. Naučila jsem se tam spoustu věcí, ale nikdy to nechci zažít doopravdy.

Bylo to super, zjistila jsem, jak mohu někomu zachránit život. A to není zrovna málo.

Stálo to za to, i když náš tým by tenhle boj zřejmě trochu prohrál, jelikož jsme si nevezli vesty a Fanda jedné z obětí dal facku, prý aby se uklidnila. To mu ale nevyšlo. Taký někdo měl hlídat tu holku, která pořád hysterčila, ale protože zřejmě neumíme správně komunikovat s takovými lidmi, tak utekla.

Bylo to super. Moc se mi vše líbilo. Učitelé a studenti ze zdravotky byli tak ochotní, hodní a milí. Pokud jsme něco udělali špatně, tak nám to znovu vysvětlili a řekli, jak to udělat lépe. Celý program, který si pro nás připravili, byl zajímavý a poučný. Měli všechno přesně připravené a vypadalo to velmi reálně (např. krev atd.). Myslím, že se nám zkušenosti z tohoto projektu mohou v životě opravdu hodit.

Někteří nevěděli, jak zjistit, jestli vůbec dýchám. Nebylo jednoduché se nesmát. A také opravdu divné, když jsem měl zavřené oči a ostatní kolem mě chodili.

Teoretická část byla docela sranda. Sice se prý za nás paní učitelka Šmejkalová trochu styděla, ale i tak nás nakonec chválila, když jsme ošetřili tepenné krvácení a balili figuranta do tepelné fólie nebo oživovali Andulku. Při tom praktickém zásahu venku u bouračky jsme ze začátku trochu zmatkovali, ale potom jsme se lépe domluvili a už to bylo v pořádku. Druhou část ve škole naše skupina zvládla dost dobře a dostali jsme dokonce odměnu. Myslím, že jsme si to všichni užili. Docela bych si to někdy vyměnila a zahrála nějakého zraněného, ale jen jako.

Chodbami školy zněla změť jazyků a voněly italské speciality

Bezmála sto devadesát žáků druhého stupně se v pondělí 27. září odpoledne zapojilo do tradiční akce Evropský den jazyků. Od čtvrt na dvě do tří hodin byla pro děti připravena nejrůznější stanoviště se zábavnými úkoly, interaktivními kvízy či italskými specialitami. Všichni si poslechli mimo jiné pohádku v ukrajinštině a

za pomoci spolužáků, pro které je tato řeč mateřština, se pokusili porozumět obsahu a zodpovědět několik otázek. Nebyla to ale jen ukrajinština a italština, které si děti osahaly, třídami zněla čeština, němčina i angličtina. Žáci pracovali s mapou Evropy nebo se ve výtvarné dílně pokusili vytvořit koláž.

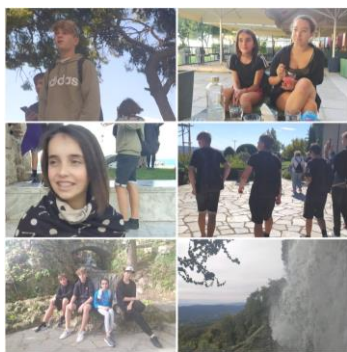
Dalším dětem Základní školy Chýnov se podařilo vycestovat do Evropy na mobilitu (rozumějte týdenní výměnný program v partnerské zemi) v rámci probíhajícího grantového projektu Erasmus+ „Voda pro nás, my pro vodu“. Tentokrát se

jednalo o město Thessaloniki v Řecku. Zde se sjeli zástupci ze všech partnerských škol našeho projektu. Jednalo se tedy o studenty a učitele z naší školy, školy slovenské, rumunské a italské. Během tohoto týdne žáci prošli všemi naplánovanými aktivitami programu W.I.N.G.S. – WATER IN GREEK SOCIETY, který byl připraven našim řeckým partnerem, což v praxi znamenalo, že žáci prožili velmi pestrý a na zážitky bohatý, avšak náročný týden. Navštívili partnerskou školu, ze které je přes střechy domů vidět až na moře a na obzoru se majestátně tyčící horu Olymp. Zde mimo jiné zhlédli dětmi předvedený tradiční

tanec na přivolání deště. Na radnici byli přijati starostkou města Thessaloniki a s ní také diskutovali o hospodaření s vodou. Paní starostka na konkrétních příkladech vysvětlila, jak důležitá je péče o vodu pro město Thessaloniki. Následujícího dne se studenti i učitelé všech partnerských zemí projeli lodí po uměle vytvořeném chráněném jezeře Kerkini pod horami hraničícími s Bulharskem.

Zde ve volné přírodě pozorovali pelikány, plameňáky a vodní buvoly. Po této krásné plavbě všichni absolvovali malou přednášku o fauně a flóře ekosystému jezera Kerkini, kterou vedl jeden ze správců této chráněné lokality. V den třetí žáci navštívili historickou budovu

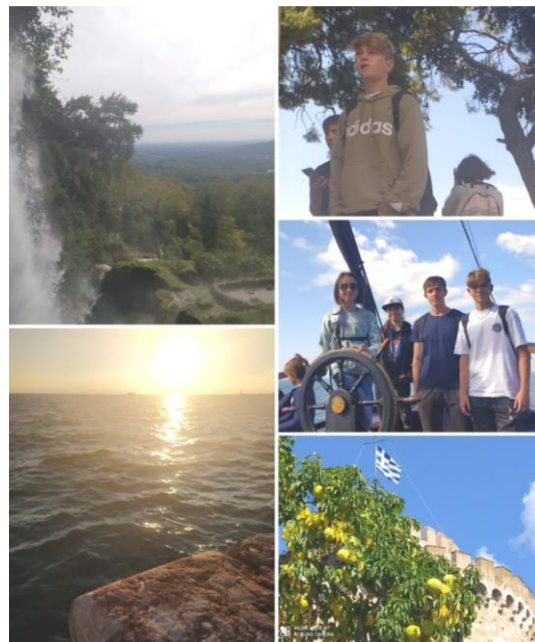

vodárny města Thessaloniki s krásnými exponáty původních parních, pozdějších dieselových až současných elektrických motorů, které sloužily k přečerpávání pitné vody do zásobníků města. Procházkou po mořském nábřeží se celá skupina přesunula až ke kotvišti výletních lodí a absolvovala malou okružní plavbičku pirátskou lodí. Po výstupu na Bílou věž, která je charakteristická pro panorama thessalonického pobřeží, byla celá skupina odměněna

výhledem na město z ptačí perspektivy. Samozřejmě

Erasmus+

nechyběla ani návštěva muzea zaměřeného na místní historii. Největším zážitkem byl asi den čtvrtý a návštěva vodopádů Eddessa a termálních pramenů Pozar s láznemi

v horách. Poslední den byl věnován sportu a soutěžím na plážovém hřišti. Během celého týdne se žáci všech škol velice sblížili, a to díky komunikaci v angličtině. Aniž by si všimli, sami vyhledávali slovní zásobu, která jim občas chyběla. Jazyk

v praxi bez školních lavic se učí mnohem radostněji a tak trochu sám. Týden uplynul jako voda, jak jinak v projektu o vodě. Až v letadle cestou zpět všem pomalu docházelo, že další věcí, kterou tento týdenní program přinesl, byl poznatek řeckého způsobu života, který se zejména svým klidem tolik liší od našeho uspěchaného tempa. Očekávání přínosů projektu byla naplněna nad rámec. Děti našly nové přátele v různých evropských zemích a poznaly, že většinou je baví podobné věci a trápí stejné starosti. Opět v praxi zažily pocit úspěchu v komunikaci se svou velmi solidní úrovní angličtiny. Také viděly plno zajímavých a důležitých míst spojených s vodou. Tento zážitek spolupráce v širším kontextu Evropy je dobrým vkladem pro jejich budoucí život.

E
R
A
T
E
A
M

V
Ř
E
C
K
U

Javorová skála aneb my na konci světa

Přechod z prvního na druhý stupeň základní školy je prý docela složitý. Na naší škole se nám tuto situaci snaží ulehčit hned od začátku. Již čtvrtým rokem probíhá vždy začátkem září adaptační kurz pro žáky šestého ročníku. Nejde o nic jiného než pořádně stmelit celou třídu společně s jejím novým třídním.

Áčko od pondělního dopoledne do středečního oběda a béčko od stejného poledne do pátečního oběda. Dva a půl dne pro každou z paralelek. Podle vyprávění

jak ubíhá krajina za okny, ale moc si nevšímáte, jak zároveň mizí civilizace. Málokdo přehlédne pastviny s bizony. Pak se silnička rapidně zužuje a stromy, které ji lemují, se čím dál tím víc přibližují k sobě. No a tam to je. Opravdu na konci světa v úplné divočině se nachází kemp Javorová skála nebo také, jak se tam říká, Kroužky nad Moníncem.

kamarádů z áčka vím, že programy obou tříd se o moc nelišily. A to i když počasí v druhé polovině týdne bylo trochu deštivé a chladnější. Letos nastala dokonce velmi zajímavá a zatím na naší škole velmi ojedinělá situace. Obě naše třídy mají za třídního chlapa. Áčko dostal nový

v kopcovité krajině nazývané Česká Sibiř. Nachází se zde zachovalá původní společenstva rostlin a živočichů se zachovalou strukturou osídlení, ale i kulturní památky zejména lidové architektury. Také menší osady v okolí nabízejí množství památek a zajímavostí.

člen učitelského sboru pan učitel Jan Zich a nás se ujal pan učitel Petr Dvořák.

Pokusím se vám trochu přiblížit, čím jsme si během adaptáku prošli. Nalodění do autobusu v Chýnově bylo v pohodě. Během rozhovoru sledujete,

es
s
t
á
c
i

Na nás čekala ubytovna Velká Maruška, která stojí na úpatí voňavého lesa. Je tam 12 pokojů, které mají

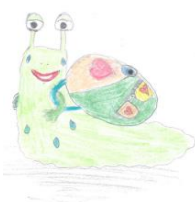

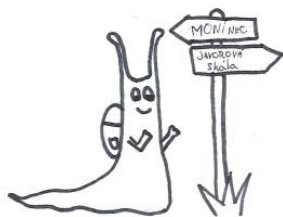
jména po nejoblíbenějších bylinkách. V každém pokoji jsou 4 lůžka a výhled do lesa nebo na táborový areál. Nechybí ani útulná společenská místnost s krbem a televizí, kterou jsme za celou dobu pobytu ani nezapnuli. Součástí ubytovny

je vytápěná sušárna pro obuv a oblečení. Tu jsme naopak využívali hodně. V hlavní budově je především kuchyně a jídelna. Domáci ji prostě nazvali „krmelec“. Další námi hojně využívanou budovou byla tělocvična. Pokud však počasí dovolilo, trávili jsme co nejvíce času venku v přírodě.

První výprava byla po okolí kempu. Potkávali jsme víc zvířat než lidí. Krásný rozhled se nám otevřel až na vrcholu sjezdovky areálu Monínek. Právě tam jsme

objevili raritu, kterou byla stará Poštovna přemístěná z krkonošské Sněžky. Je pro kolemjdoucí otevřená a najdete v ní fotografie z její historie. Překvapilo nás, že její mezizastávkou byla i brána v rekreačním areálu

Javorová skála. Na samém okraji vesničky Ounuz, v klidné oblasti, 7 km od Sedlece-Prčice, na nás čekala památková zóna s prvky lidové architektury. Natáčely se zde i filmové pohádky Pyšná princezna a Honza málem králem. Bylo opravdu na co se dívat. O několik kroků dál nám sám ďábel hodil do cesty pěkný balvan. Tedy alespoň se to říká v místní pověsti. Skála, o které je řeč, se nazývá Čertovo kopyto. První procházku jsme

protáhli ještě kolem velmi pěkného a udržovaného rybníčku. Při návratu do kempu jsme zjistili, že místní lesy jsou plné hub. A jelikož je civilizace velmi daleko,

nemá je zřejmě kdo sbírat.

Každá naše aktivita během celého pobytu v této divočině vedla k jedinému cíli a tím bylo udělat z našich tříd dobré party. Pomáhat si, táhnout za jeden provaz (někdy doslovně), o to se snažili i dva naši instruktóři, kterými

byla paní učitelka Bednářová a pan učitel Dvořák. Ti, kteří, jak je vidno, vědí, co dělají. Společně tvoří výbornou dvojku a věřte, že nás nenechali ani chvilku

vydechnout. Oni dva byli na Javorové skále celý týden a ve středu nás dovezla na místo určení paní asistentka Šafratová, která vystřídala pana učitele Zicha. Dá se říct, že co jsme podnikli my, to s námi dělali i naši třídní. Také jak jinak, i oni patří do party.

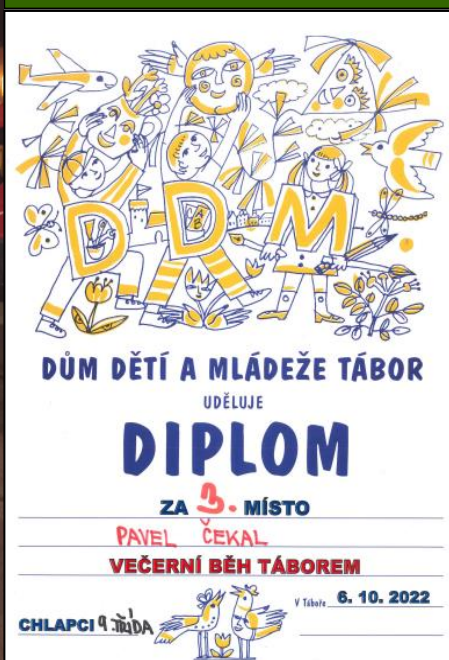
Přespolní běh

SPORT

Ve čtvrtek 22. září se naši žáci zúčastnili okresního kola v přespolním běhu. Závody se konaly na okruhu ve sportovním areálu Komora v Táboře. Naši školu na závodech reprezentovalo šestnáct běžců a šestnáct běžkyň, kteří se střetli s nejrychlejšími studenty z ostatních škol ve svých kategoriích a bojovali nejen o individuální, ale i o týmové ocenění. Během celého dopoledne se běhalo od nejmladších kategorií až po ty nejstarší a sváděly se velké boje o celkové umístění a medaile. Z chýnovských řad si nejlépe vedly dívky v kategorii D II. (4. – 5. třída), které obsadily jako družstvo celkové druhé místo těsně za první ZŠ Zborovská. Jmenovitě se jednalo o Barboru Svobodovou, Justýnu Tučkovou a Karolínu Tíkalovou. První jmenovaná měla nejbliže k zisku medaile, do cíle však po závěrečném boji doběhla na čtvrté pozici. O tři příčky dále, tedy na 7. místě, skončila Justýna. A jelikož Karolína doběhla na krásném 17. místě, v součtu holky porazily většinu soupeřek a došly si společně pro pohár za druhé místo. Na úspěch dívek navázali ve stejné kategorii i chlapci. Ti ve složení Václav Lojda, Petr Stejskal a Petr Přívozník obsadili jako družstvo třetí místo. První z chlapců doběhl do cíle Václav Lojda, který obsadil krásné, avšak opět smolné čtvrté místo. Následně do cíle doběhl Petr Přívozník na deváté pozici a Pavel Stejskal skončil na 25. místě. V součtu to chlapcům stačilo na krásné umístění a celkové třetí místo v soutěži družstev. Další pohár ani individuální ocenění do sbírky Chýnovští už nepřidali. Nejbliže k zisku medaile ve starší kategorii měl David Svěchota, který po napínavém závěru skončil na čtvrtém místě, a Chýnov tak měl další „bramborové“ umístění. Ve starší kategorii dívek se dostala nejbliže stupni vítězů Kamila Pospíchalová. Ta doběhla na krásné páté příčce a hned za ní na šesté pozici finišovala Barbora Makvcová. Jelikož další dvě závodnice doběhly za sebou až na 36. a 37. pozici, skončily dívky v soutěži družstev těsně pod stupni vítězů, tedy na čtvrtém místě. Všichni, kteří se zúčastnili, si však zaslouží obrovskou pochvalu za předvedené výkony a krásnou reprezentaci naší školy. Děkujeme a budeme se těšit na další sportovní soutěže.

Večerní běh Tábořem

Výsledky 47. ročníku Večerního běhu Tábořem

1. třída – dívky (460 m)

2. Janů Sofie	01:41
14. Navrátilová Zuzana	01:56

2. třída – dívky (600 m)

1. Brabcová Klaudie	02:16
2. Kucyn Nela	02:21
6. Návarová Kateřina	02:37

3. třída – dívky (600 m)

9. Bartáčková Anna	02:18
11. Kostrounová Michaela	02:28

4. třída – dívky (1 050 m)

5. Hesová Johana	04:16
13. Rybníčková Patricie	

5. třída – dívky (1 050 m)

1. Tučková Justýna	03:59
8. Tíkalová Karolína	04:20
9. Novotná Kateřina	04:22

8. třída – dívky (1 300 m)

4. Tíkalová Veronika	06:15
5. Švehlová Lucie	06:57
6. Drdová Markéta	06:58

3. třída – chlapci (600 m)

5. Paris Vladimír	02:18
7. Janů Matyáš	02:24

4. třída – chlapci (1 050 m)

5. Návara Václav	04:13
11. Zeman Ondřej	04:28

5. třída – chlapci (1 050 m)

4. Kostroun Josef	03:55
24. Drda Martin	05:08

6. třída – chlapci (1300 m)

2. Zeman Jakub	04:35

8. třída – chlapci (1 650 m)

3. Smitka Lukáš	05:51

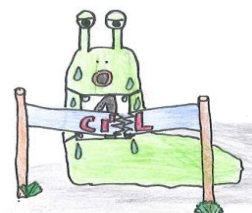
9. třída – chlapci (1 650 m)

3. Čekal Pavel	05:50
5. Rybníček Jakub	06:58

Když jsem přicházel před Střední zemědělskou školu v Táboře a uviděl ty davy diváků, trochu jsem se zhroutil. Na klidu mi nepřidali ani ostatní závodníci, tedy moje konkurence. Jejich počet se totiž pohyboval kolem třiceti. Po hodině čekání a rozvíčování přišla na řadu konečně moje kategorie. Na startu jsem si všimnul opravdové profesionální konkurence a pak tam bylo také pár amatérů, jako jsem já. Potěšila mě přítomnost mých spolužáků. Hned jsem se cítil lépe. Pár desítek minut po doběhnutí přišlo na řadu i vyhlášení výsledků. Byl to příjemný pocit stát na bedně.

Lukáš Smitka

Poznej a chraň

Přírodovědná soutěž,

kteřá se uskutečnila 1. října 2022 ve vodáckém tábořišti na Harrachovce a v jeho okolí. Šlo již o 34. ročník, na kterém nemohla chybět ani naše škola. Tím spíše, když hlídka 5. ročníku obhajovala loňské prvenství a vezla s sebou putovní pohár. Na Harrachovku se vypravilo celkem 24 žáků naší školy, a to byla sobota. Soutěžilo se v týmech po třech. Žáci se poctivě připravovali celý týden, každá kategorie měla jiná témata. Proto jsme se scházeli skoro každý den u paní učitelky Kuchařové, kde jsme trénovali na poznávací stanoviště. Paní učitelka přinesla různé rostliny, větvičky stromů, koření a nerosty, které měla vystavené ve třídě.

Konečně nadešla ta očekávaná sobota, všichni už byli na místě a přesunuli jsme se k prezenci. Poté jsme čekali asi půl hodiny na to, až nás přivítají a řeknou bližší informace k soutěži. Pak rozdělili týmy podle kategorií a dali nám list, kam se zapisují body z jednotlivých stanovišť. Tipy otázek nás občas trochu zaskočily. Byly těžké i lehké a občas jsme museli tipovat. Po absolvování celé trasy, která vedla lesem a kolem řeky Lužnice, jsme měli ještě docela dost času na nákup občerstvení. Všichni

se bavili o tom, jak jim to šlo a jak si myslí, že dopadli. Řekla bych, že ostudu jsme určitě neudělali. Pátáci, které reprezentovali Stanislav Hubert Šťastný, Matěj Veselý a Lukáš Jelínek, opravdu obhájili loňské prvenství a pohár si vezli zase zpět domů. Děvčata z 8. ročníku, Eva Lebedová, Markéta Drdová a Denisa Křepelková, obsadila ve své kategorii 3. místo. Bramborovou medaili a neméně pěkné čtvrté místo obsadili v kategorii nejmladších Viktorie Pistulková, Lenka Tesařová a Michal Volf. My holky z šestky, jsme byly šesté.

Všichni si to určitě moc užili a doufejme, že se budou účastnit i příští rok, pokud se bude soutěž konat. Moc děkujeme paní učitelce Kuchařové, která nás na soutěž připravovala.

Vzkaz ze střední

Dobrý den všem, tak mě se na střední líbí dost. Mám tu fajn spolužáky, ve třídě si všichni navzájem pomáháme. Taky máme dost mladou a prima třídní učitelku. Na střední se mi daří lépe než na základce. :) Máme dost zajímavé praxe, už jsem stihla za tu krátkou dobu obsluhovat třeba prezidenty z různých zemí na Pražském hradě. Zatím jsem na střední dost spokojená. Tak se mějte.

S pozdravem Adéla Müllerová.

Světový den srdce

Projektový den

Světový den srdce byl vyhlášen v roce 2000 s cílem informovat lidi po celém světě, že srdeční nemoci a mrtvice jsou světově nejčastější příčiny smrti. Každý rok těmto nemocím podlehnou více než 17,1 milionu lidí.

Světová zdravotnická federace společně se svými členy v rámci této kampaně poskytuje informaci, že 80 % lidí by se vyhnulo předčasnému úmrtí na srdeční nemoci a mrtvici, pokud omezí hlavní rizikové faktory (nezdravý životní styl, nesprávnou stravu a tabák) a současně zvýší svou fyzickou aktivitu.

30. 9. 2022

SRDCE JE TVŮJ NEJLEPŠÍ
KOMPAS. NECHEJ HO DĚLAT
TO, CO NEJLÉPE UMÍ...
VÉST TĚ ŽIVOTEM.

- Daniel Nielsen -

www.HarmonickyVztah.cz

Letošní den srdce jsme se snažili uspořádat v trochu jiném duchu. Během předchozího týdne se ti nejstarší, tedy osmáci a sedmáci, představili členům svého týmu dle rozpisu na nástěnce. Šlo o čtyřčlenná družstva složená z žáků různých ročníků. Devátáci se ujali role rozhodčích. Cílem projektového dne bylo co nejrychleji získat s celým týmem 24 kombinací písmen V - T - O - P. V areálu koupaliště byly rozmístěny kartičky s číslem stanoviště a kombinacemi písmen VTOP, představující určité cviky. Družstva musela najít postupně jednotlivé kartičky, zapamatovat si číslo stanoviště a danou kombinaci písmen, nahlásit číslo nalezeného stanoviště a bezchybně předvést cviky ve správném pořadí rozhodčím na parkovišti. Předvádět museli všichni členové týmu najednou. Rozhodčí jim vždy za správné předvedení cviků potvrdili splnění stanoviště do hrací karty. Kromě hledání kartiček s kombinacemi písmen musely týmy průběžně plnit několik fyzických úkolů, jejichž provedení bylo také zaznamenáváno do hrací karty. Zbývá jen dodat, že předváděné cviky začínající uvedenými písmeny byly vyskoč, tleskni, otoč a plácní. Páteční dopoledne si u koupaliště užil určitě každý. Na závěr bychom dodali, že ve zdravém těle je zdravý duch.

školní akce

Halloween aneb duchové ožívají

Pondělní ráno 31. října bylo tak trochu zvláštní. Ti,

co chodí do školy o trochu dříve, měli možnost spatřit velmi nezvyklý úkaz. Před školou a také v šatnách se pohybovaly strašidelné bytosti. Za

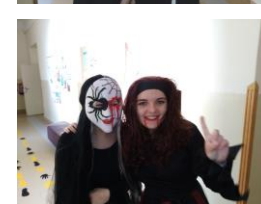
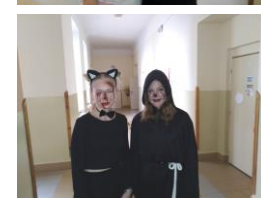

normálních okolností se devátáci přibližují ke škole pomalu a těsně před zvoněním, ale tentokrát si přivstali. A některé z nich nebylo možno ani poznat. Ptáte se proč? Odpověď je velmi

jednoduchá. Jak jde o nějakou tu lumpárnu, nesmějí chybět. Ba ne, to bychom jim křivdili. Tentokrát si mákli. Výjimečně šli do školy už v neděli večer a trochu nám ji vyzdobili.

Připravovali se totiž na Halloween. Je třeba uznat, že interiér naší školičky se trochu změnil. Pavouci, kříže, spousta červené barvy představující krev a na schodech sklenice se svíčkami. Opravdu pěkná atmosféra, kterou velmi autenticky doplňovaly strašidelné zvuky vycházející ze

školního rozhlasu. No a co samotní devátáci? Změnili se v postavy ze záhrobí a během první vyučovací hodiny se vydali na tažení napříč školou. Navštívili jednu třídu po druhé a kromě toho, že se předvedli, pokusili se stručně vysvětlit ostatním, tak trochu vyděšeným dětem, proč jsou zrovna takto ustrojeni. Společně s Halloweenem nám také připomněli více známé Dušičky jako svátek zesnulých. Pokusili se vyzdvihnout rozdíly mezi těmito dvěma svátky a pak se opět vrátili do záhrobí. Skoro byla škoda vše ještě týž den zlikvidovat a uklidit.

Snad se jim tu líbí

Pro malé prvňáčky přinesla škola mnoho nového. Změnili místo, kam chodí a kde tráví celé dopoledne a mnohdy i odpoledne. Mají nové paní učitelky. Už si jen nehrají a musí stále sedět a učit se. Ono to ve skutečnosti tak hrozné není. Jen se na ně občas zajděte podívat. Pobíhají, pokřikují na sebe a zahnat

je po zvonění do třídy je těžší než zahnat stádo ovcí do ohrady. A co je nejzajímavější? Prakticky ničeho se nebojí. Ze starších spolužáků nemají žádný respekt. Došli jsme se za nimi podívat a položit jim několik otázek. Zrovna jsme je zastihli před první hodinou a v lavicích neseděli sami. Spolu s nimi se tam tísnil mazáci, tedy holky z devítky. Ty zrovna čekaly na hodinu angličtiny ve vedlejší učebně, a tak si odskočily ke špuntům na pokec. Od prvňáčků jsme se dozvěděli, že se do školy docela těšili a zatím se jim tady líbí. Snad jim to vydrží co nejdéle. Nejoblíbenějšími předměty jsou prý tělocvik, matematika, hudebka a výtvarka. Tak to je zřejmě

v pořádku. Jejich paní učitelky se jim líbí a jsou na ně moc hodné. Počítat už umí do pěti a znají pár písmenek. To je paráda. Rádi bychom u nich zůstali déle, ale i nám za chvíli zazvoní.

LiStOVáNí Umělci

LISTOVÁNÍ

Dopoledne 20. září proběhlo v tělocvičně naší školy LiStOVáNí v podání brněnských herců Alana Novotného a Jiřího Resslera. Žáci prvního stupně si užili příběhy z knihy *Manolito Brejloun* a žáci druhého stupně pronikli do tajů

dezinformací prostřednictvím *Nejlepší knihy o fake news*.

Manolito Brejloun (Elvira Lindo)

Hlavním hrdinou knihy je desetiletý chlapec Manolito Brejloun, který žije s rodiči, mladším bratrem a dědečkem v drsné madridské čtvrti. Díky svým svérázným komentářům a naivnímu pohledu na svět prožívá s kamarády nejedno vzrušující dobrodružství, byť část z nich se odehrává jen v jeho představách. Zábavné příběhy nejsou hostinou jen pro náctileté, ale i pro rodiče. Světový bestseller se stal inspirací pro několik televizních seriálů a jednu velmi zdařilou rodinnou komedii.

Za mimořádný přínos v oblasti propagace čtenářství získalo LiStOVáNí cenu Nadace Český literární fond.

Projekt LiStOVáNí si vzal na sebe neskromný úkol – představovat každý měsíc zajímavé aktuální knihy. Vybraní autoři a jejich dílo či přímo specifická kniha jsou pak před diváky interpretováni v podobě scénického čtení.

FAKE NEWS CHALLENGE (Miloš Gregor a spol.)

Doba covidová, válka na Ukrajině, konspirační teorie, hybridní válka! Média, politici, sociální sítě – ze všech těchto zdrojů se na nás neustále valí dohady o tom, kdo, jak a proč se nás snaží dezinformovat. Co ale často opakovaná spojení fake news, dezinformace a alternativní fakta zahrnují? Jedná se o fenomén posledních let, nebo jsou tu s námi, šikovně skryté, už dlouhá staletí? Jak je možné, že fungují? Kdo a proč je vypouští? A co je hlavní, jak se proti nim můžeme bránit? LiStOVáNí tak navazuje na úspěšnou adaptaci *Ekonomie dobra a zla* a přináší na jeviště opět další vysoce aktuální vědecko-naučný text vtipnou, neotřelou scénickou formou.

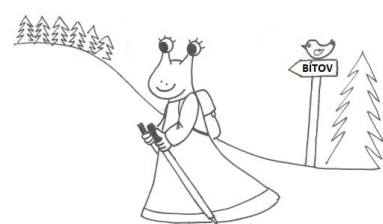
Toulky našich turistů

Rozcestník

Turistický kroužek má na naší škole už dlouhou tradici. Bezmála dvacet let se malí i velcí turisté každý pátek vydávají nejen do okolí Chýnova a prozkoumávají různá zákoutí překrásné přírody. Občas se vydají i dále, použijí veřejné dopravní prostředky a vracejí se po svých. Poslední dobou čím dál později. Ale to jim vůbec nevadí.

První letošní výprava

Na prvním poprázdňinovém turistickém kroužku se nás sešlo něco přes třicet. Vydali jsme se přes Záhostice do Bítova, kde byla první odpočinková pauza. Během pauzy pan učitel Dvořák s panem Štroufem diskutovali, zda to

vezmeme na Doubravu nebo na Radenín. Jelikož bylo hezké počasí, vyhrála delší trasa přes Radenín. Cestou k Radenínu se táhne dlouhá alej, kterou tvoří převážně

jabloně. Skoro každý z nás si utrhl nějaké to jablíčko. V Radeníně byla kratičká přestávka a poté jsme pokračovali do kopce k židovskému hřbitovu. Odtud jsme začali sestupovat k Nuzbelům, kde jsme objevili novou cestu a díky ní se vyhnuli hlavní silnici. Z Nuzbel naše cesta pokračovala přes Lažany a odsud to bylo jen

kousek do Chýnova. Vrátili jsme se asi v půl šesté. Procházka to byla pěkná, ušli jsme nejméně třináct kilometrů a prozkoumali nové cesty, kterými jsme nikdy dřív nešli. Nohy nás bolely, o tom žádná, ale jak se nám večer usínalo.

Na hrázi rybníka

V pátek 7. října ráno vyjelo 52 žáků naší školy autobusem na výlov Rožmberka. Konkrétně šlo o členy turistického kroužku a celou třídu 6. B, jejichž

třídním je právě pan učitel Dvořák, vedoucí turistáku. Během cesty se pan učitel podíval na net a zjistil, že začátek výlovu je o dvě hodiny posunutý. Abychom jen nestáli na hrázi a nečekali na první záťah, nasměrovali jsme autobus do vesničky Klec nedaleko Lomnice nad Lužnicí, kde jsme vystoupili a vydali se na devítikilometrovou túru k Rožmberku. Přišli jsme, když končil záťah a začínal výlov. Dostali jsme tříhodinový rozchod, a tak se každý šel podívat na to, co ho zajímalo. Viděli jsme pasování nových rybářů a rybářek, také nakládku ryb do aut nebo třídění výběrových ryb do kádí.

Výlov

Pro ty, co měli hlad, bylo na hrázi plno stánků především s rybími specialitami, jako například kapřími a sumčími hranolky, polévkou, gulášem či sumčím párkem. Připraveny byly také soutěže pro děti. Za každý splněný úkol jsme dostali razítko a za pět razítek byla odměna. Pořadatelé připravili pro děti chytání ryb na udici. Kluci, ale i holky chytili několik pstruhů. Většinu pustili zpět do vody. V jednu hodinu jsme se všichni sešli. Plni zážitků a někdo i s rybou v tašce jsme se odebrali k autobusu a vrátili se zpět do Chýnova.

Je to jen 9 kilometrů.

Už bude přestávka?

Počkejte na nás.

Tak tady tě pustím.

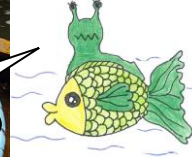
Pěknej úlovek.

Pozor skáču.

Podplav to.

Tak tohohle si vezmu domů.

Některé další výpravy

Turistika

Interaktivní 5D zážitek, který se dostává pod kůži

Multimediální vlaková souprava REVOLUTION TRAIN je unikátním nástrojem, který přináší novou formu všeobecného preventivního programu skrze interaktivní a zážitkové vzdělávání. Rozšiřuje dosavadní přístupy k primární protidrogové prevenci

REVOLUTION TRAIN
Protidrogový vlak

Vlakovou soupravu REVOLUTION TRAIN tvoří celkem šest vagonů. Vagony jsou uzpůsobeny do podoby multimediálních sálů, v nichž se v několika rovinách odehrává příběh o příčinách, vývoji a důsledcích drogové závislosti. Návštěvníci protidrogového vlaku tímto příběhem procházejí a díky možnostem interaktivních technologií se aktivně stávají jeho účastníky.

Velice nás zaujalo, jak byl program uspořádán, a překvapilo nás, že promítaný filmový příběh byl podle skutečných událostí. Hodně nás poučil a myslíme si, že může přesvědčit mnoho dětí, aby nebraly návykové látky. Prostředí ve vlaku bylo moc hezky zpracované.

Dopis Marcelovi

Ahoj Marceli, jsem žačkou osmé třídy a v rámci protidrogové exkurze jsem se dozvěděla o tvém příběhu. Tvůj příběh mě velmi překvapil. Věděla jsem, že existují drogy a lidé na nich závislí, ale nikdy by mě nenapadlo nic tak hrozného jako tvůj příběh. Myslím si, že za to, co se ti stalo, si vlastně můžeš sám. Měl jsi možnost říct „NE“, ale neudělal jsi to. A mě by zajímalo proč? Petra s tím dokázala přestat, i když to pro ni bylo těžké.

Příběh drogově závislých lidí byl popsán od začátku až do konce. Byly v něm věci, které nechceme zažít. Ukázal nám, jak se chovat v situacích, když nám nabídne někdo drogy, a utvrdil nás v obavách, jak hrozná to může mít následky. Mohli jsme si zkusit, jaké to je být ve vězení nebo u výslechu, a myslíme, že nás to ovlivnilo natolik, abychom si někdy v budoucnu s drogami vůbec nic nezačali.

Zuzka byla stydlivá holka, která se snažila, aby nikdy nebrala drogy, alkohol a ani jiné návykové látky, které jsou nebezpečné. Její kamarádky Jana a Petra tohle ale nedodržovaly. Braly drogy, pily alkohol a užívaly si život podle svého. Zuzka to neviděla ráda a snažila se, aby jim to rozmluvila, ale nepovedlo se to. Na její slova ale došlo. Jednou večer šla skupinka kamarádů do nočního klubu, kde kamarád Marcel sehnal drogy a nabídl to Petře, Janě a Zuzaně. Petra a Jana si drogy vzaly a jediná Zuzka je odmítla, věděla, že brání drog je špatné. Jak šel večer dále, tak se Petra a Jana více a více opijely.

To se Zuzce nelíbilo, ale nemohla s tím nic dělat. Když bylo pozdě večer, skupinka se dohodla, že pojedou domů. Řídit měl opilý a zdrogovaný kluk. Všichni s tím souhlasili a nasedli do auta. Kromě Zuzky, ta nechtěla, protože věděla, jaké by to mohlo být neštěstí, tak radši počkala na rodiče. Bála se, že se něco stane. A taky že stalo. Skupinka opilých mladých lidí nabourala a zabili motorkáře. Jana přišla o oko a řidič Vilém byl odsouzen k 8 letům vězení. Tady vidíte, jak byla Zuzka rozumná a vyspělá. Tím, že si nevezala žádnou drogu, si zachránila život. Věděla, jak je brání drog nebezpečné.

Nováková Jana

(třídní učitelka 3. A)

Kde bydlíte?

- Ještě v Táboře.

Kolik je vám let?

- Podle toho, jak se cítím – tak někdy víc a někdy méně.

Jste vdaná a máte nějaké děti?

- Ano a děti mám dvě – syna a dceru – a mimo to – jsem „roční babička“ od dcery.

Kde jste se narodila a prožila dětství?

- V Táboře.

Kde jste studovala základní, střední a vysokou školu?

- V Českých Budějovicích a v Praze.

Čím jste chtěla být jako dítě?

- Díky mojí fantazii – každou chvíli něčím jiným.

Kde jste působila, než jste přišla k nám?

- Na Bolzanu.

Jaké byly vaše první chvíle u nás?

- Milé.

Už jste si zvykla?

- Dalo by se říct, že ano – všechny děti jsou skvělé – vychované, slušně zdraví.

Jak se vám líbí naše škola?

- Má svoji historickou atmosféru oživenou dětmi – takže líbí. Vejdu do ní a osloví mě.

Jaký je váš oblíbený film?

- Mamma mia.

Jakou posloucháte hudbu?

- Všechnu – podle nálady a prostředí.

Na čem si ráda pochutnáte?

- Na všem, co mi uvaří někdo

jiný.

Máte nějaké koníčky? Jaké?

- Četbu, zahradničení, ruční práce. A protože jsme doma měli často „zelenou obrazovku“, tak i fotbal; sport už spíše rekreačně.

Zich Jan

(třídní učitel 6. A)

Kde bydlíte?

- V Plané nad Lužnic

Kolik je vám let?

- Je mi 33 let.

Jste ženatý a máte nějaké děti?

- Zatím svobodný, bezdětný.

Kde jste se narodil a prožil dětství?

- Narozen v Praze, dětství Praha, Pacov.

Kde jste studoval základní, střední a vysokou školu?

- Základní a střední školu jsem absolvoval v Praze, VŠ v Plzni.

Čím jste chtěl být jako dítě?

- Myslím, že ředitel nějaké společnosti, poté klasika: fotbalista, policista a popelář nesmí chybět.

Kde jste působil, než jste přišel k nám?

- Působil jsem v Praze, ale přes Chýnov jsem často v minulosti jezdil.

Jaké byly vaše první chvíle u nás?

- Nové působiště, mnoho nových věcí, kolegů a žáků. Nová výzva. Moc jsem se těšil.

Už jste si zvykl?

- Zvykl jsem si velmi rychle, probíraná témata ve škole jsou moje krevní skupina, už se zde cítím jako doma.

Jak se vám líbí naše škola?

- Škola se mi velmi líbí svým historickým jádrem i místem. Formy hesel jsou velmi inspirující a člověk je má neustále na očích.

Jaký je váš oblíbený film?

- Rocky, Rambo, Hvězdné války.

Jakou posloucháte hudbu?

- Rock, K. Gott.

Na čem si rád pochutnáte?

- Výpečky bych mohl i sníst, svičková, ryby, pečená zebra.

Máte nějaké koníčky? Jaké?

- Sport, rybaření, procházky v přírodě a práce na zahradě.

Jsme mistři

Mistrovství světa

Naše skupina mažoretek, Leontýnky, již poněkoli káté vyjela za hranice ČR. Tentokrát v červnu na mistrovství světa v mažoretkovém sportu asociace WAMT do chorvatské Crikvenice. Účast v této soutěži byla otevřená, takže jsme soutěžily ve všech soutěžních skupinách, včetně duet a sóla. Sestavy byly úspěšné, takže jsme si nakonec odvážely titul mistryň světa v kategorii baton junior i v kategorii baton kadet, titul 1. vicemistryň světa v tradiční baton junior, 1. vicemistryň světa v duu kat. baton junior (Laura a Daria Buřičovy), 2. vicemistryň světa v kat. open baton junior (Barbora Smrčková a Nikola Dlouhá). Já jsem soutěžila i v kategorii sólo a obsadila jsem 5. místo z 15 zúčastněných. Výprava do Chorvatska nám za tu dřinu stála! Odměnou za vše nám byl pobyt v příjemném přímořském letovisku, u moře, na slunci a při společně strávených chvílích.

Mažoretky

Mistrovství Evropy

Letos se ME asociace EMA konalo v chorvatském městě Zadar, v září tohoto roku. Nominoval se sice celý tým Leontýnek (pro nominaci je nutné umístění v kolech asociace ČMTF, které každý rok absolvujeme v Čáslavi), ale z důvodu školních povinností jsme odjely soutěžit jen ve dvojici já, Laura Buřičová, a Barbora Smrčková. Zadar je krásné historické město se starobylými uličkami, přístavem, a spoustou zajímavých míst (jako například vodní varhany, římské fórum, chrám a bazilika atd.). S Bárou jsme soutěžily v kategorii duo junior a já navíc ještě v kategorii sólo junior. Kromě Čechů se zúčastnilo mistrovství dalších jedenáct zemí Evropy, například Francie, Itálie, Španělsko.... Atmosféra v hale byla skvělá, české týmy se navzájem podporovaly. V duu jsme se staly 2. vicemistryněmi Evropy a se sólem jsem se umístila na krásném čtvrtém místě. Přesto, že jsme byly v roli dua teprve krátce (sestavu jsme nacvičily za 2 tréninky), spolupráci jsme zvládly. Atmosféru ME za hranicemi naší země lze pochopit jen stěží, je nepopsatelná. Jsme neskutečně pyšné, že jsme to dokázaly.

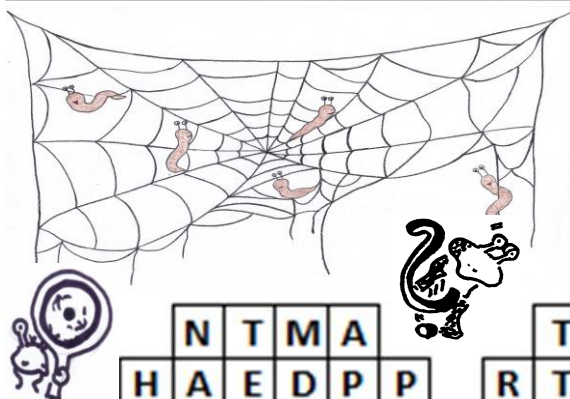
Za Leontýnky Laura Buřičová, 8. B

Naši do toho *Fotbal*

V úterý 27. září naše škola vyrazila na fotbal do Českých Budějovic podpořit národní tým do 21 let v jejich posledním kvalifikačním utkání o postup na mistrovství Evropy, které se koná v roce 2023 v Rumunsku a Gruzii. Soupeřem našich reprezentantů byli hráči z Islandu. Jednalo se o odvetný duel, ve kterém šlo o poslední postupové místo. Lvíčata šla do tohoto utkání s výhodou a vedením 2:1 z prvního zápasu na Islandu a chtěla udělat vše proto, aby své vedení udržela a postoupila na mistrovství Evropy. Utkání však začalo lépe pro hostující celek z Islandu, který hned od úvodních minut hrozil a snažil se vstřelit branku, jež by znamenala vyrovnání v součtu obou utkání. Čeští reprezentanti však úvodní nápor ustáli a postupně se dostávali do šancí a hrozili z rychlých protiútoků. Zápas probíhal ve vysokém tempu a stadion, včetně našich žáků, celých devadesát minut

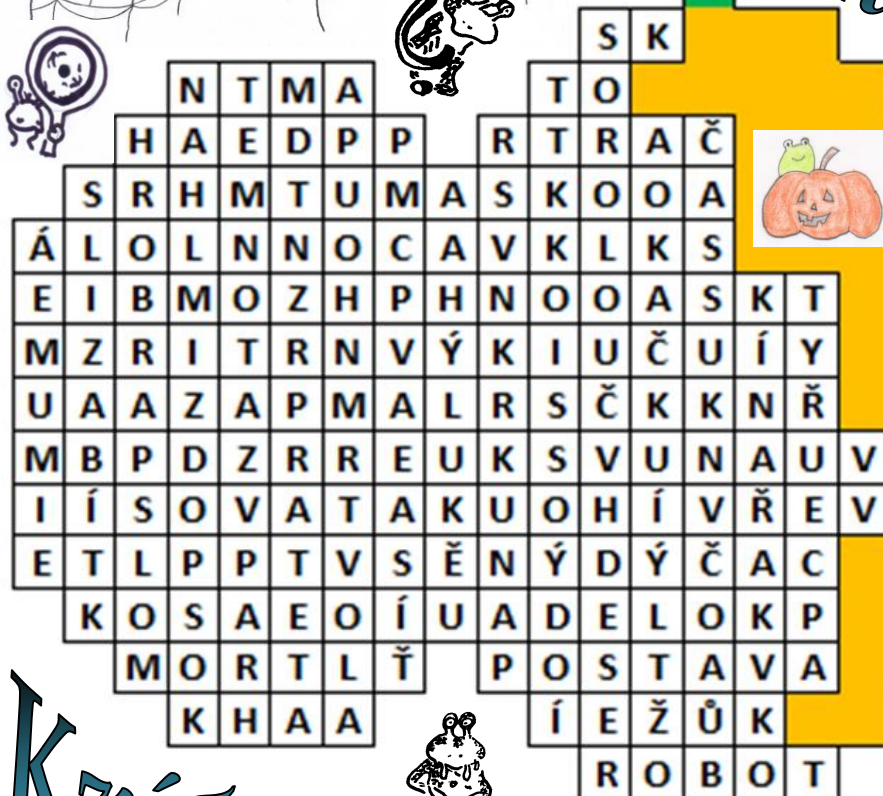
hlasitě skandoval a hnal naše Lvíčata za úspěchem. Nakonec nepadla ani jedna branka a utkání skončilo nerozhodně 0:0. Největší šanci na otevření skóre měl v nastavení hostující levý obránce Fridriksson. Český gólman Kovář však jeho střelu vyrazil a zařídil tak Česku postup na mistrovství Evropy. V závěru, před finálním hvizdem, byla k vidění ještě šarvátka mezi hráči, kterou rozhodčí rychle ukončil a potrestal červenou kartou islandského stopera. Následně rozhodčí utkání ukončil a Češi společně s celým stadionem začali slavit postup. Děti si užily i následující děkovačku, kterou čeští hráči uskutečnili přímo pod naší tribunou. Všichni jsme pořádně fandili našim Lvíčatům. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na další sportovní zážitky.

Halloweenská osmisměrka

Luštění

ČAS	MLHA	SÍŤ	KŮŽE
DUCH	MOR	SLIZ	LAMPA
DÝNĚ	MRTVOLA	SOVA	LOUČ
HOUKAT	MUMIE	STRACH	LUK
HROB	NETOPÝR	SVÍČKA	POPEL
KLAUN	NOC	TEMNOTA	POSTAVA
KOČKA	OBR	TMA	PRATETA
KOLEDA	PAST	TRN	ŘEV
KOSA	PAVOUK	TROSKY	VŘÍSKOT
KOST	PAVUČINA	UPÍR	ZABÍT
KREV	PODZIM	VLKODLAK	ZOMBIE

Kvíz

Občas to vypadá, že by se mohlo říkat: „Co Čech, to houbař.“ Sezóna už sice skoro skončila, ale malé připomenutí základních informací neuškodí. Ne každou houbu je totiž možné sníst. Dávej si dobrý pozor, abys v košíku nepřinesl/a domů něco, po čem by ti mohlo být zle.

1) Houby by se měly sbírat:

a) do košíku b) do batohu c) do igelitové tašky

2) Bílá houba s hnědočerným zabarvením lupenů, která roste podél cest či na okrajích lesa, se odborně nazývá pečárka. Lidově se jí říká:

a) muchomůrka b) bedla c) žampión

3) Věda, která se zabývá výzkumem hub, se nazývá:

a) houbologie b) mykologie c) cytologie

4) Jaké počasí houbám nejvíce přeje?

a) sníh a zima b) vlhko a mráz c) teplo a vlhko

5) S houbami souvisí i pohádková postavička Dědečka hříbečka. Z jaké filmové pohádky ho můžete znát?

a) Mrazík b) Popelka c) Dlouhý, Široký a Bystrozraký

6) Houba charakteristická slizkým povrchem, která roste v období od července do listopadu, se jmenuje:

a) klouzek b) hřib slizký c) kozák
7) Houba, které se lidově říká babka, se odborně jmenuje:

a) hřib žluťák b) hřib koloděj c) hřib žlutomasý

8) Naše nejjedovatější houba se jmenuje:

a) muchomůrka citrónová b) muchomůrka zelená
c) muchomůrka červená

Vzkaz ze střední

Zdravím všechny z Chýnovské základky. Jak jistě všichni víte, od září jsem student střední školy. Za ty dva měsíce jsem toho dost pochytila, třeba to, že bez učení to prostě nejde zvládat, zvláště na maturitním oboru. Taky jsem si ještě nezvykla, že nám učitelé vykají. Mám dobré učitele a skvělou třídu. Letošním devátákům přeji, aby si poslední rok na základní škole užili naplno a hlavně aby se dostali na střední, na kterou chtějí.

S pozdravem Veronika Volfová

Řešení: osmisměrka – PAMÁTKA ZESNULÝCH
Kvíz – 1a, 2c, 3b, 4c, 5a, 6a, 7c, 8b

Školní křížovka

1.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

6.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

7.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

9.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

10.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

11.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

12.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

13.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

14.

Doplňovačka:

Začátkem prosince nás čeká (tajenka).

1. Slouží k psaní na počítači	10. Vrchní ochranná vrstva stromu
2. Plynné skupenství vody	11. Pravěký slon
3. Místnost pro učitele	12. Kniha plná receptů
4. Sbíráme do něj houby	13. Má svátek 11. 11.
5. Název výsledku po násobení	14. Přináší štěstí nejen kovářii
6. Mikuláš, čert a ...	
7. Opak stáří	
8. Umělá výživa pro květiny	
9. Anglicky zelenina	

